

Inspecteur Adrie van Gent was op zijn best wanneer het erom spande

Nestor met moderne aanpak

Naam:	Adrie van Gent
Leeftijd:	74 jaar
Woonplaats:	Overberg
Beroep:	VUT (vanaf 1998)
Opleiding:	Landbouwwinterschool
Carrière:	Rijksvoorlichtingsdienst, 25 jaar NRS, 20 jaar inspecteur bij verbeterdoodbontstamboek, 10 jaar inspecteur Dutch Hereford Society
Hoogtepunt:	reizen naar Amerika, Canada en Brazilië

Bescheiden, integer en toch duidelijk en met een visie, het zijn kwaliteiten die helemaal bij Adrie van Gent passen. Het verbeterdoodbontstamboek heeft afscheid genomen van zijn inspecteur, die ondanks zijn leeftijd modern is in zijn opvattingen en communicatie. 'Vroeger was een inspecteur een mijnheer, daar heb ik nooit aan meegedaan.'

tekst **Alice Booij**

Beste mensen, dit was eigenlijk voor gewone mensen niet te doen.' Dit soort typische uitspraken van Adrie van Gent zal het publiek aan de zijlijn van de keuring van het verbeterdoodbontstamboek gaan missen. 'De toelichting op de keuring is een van de belangrijkste onderdelen van het keuren', vertelt Van Gent. 'Als je eerlijk bent, krijg je altijd begrip. Als het een omstreden plaatsing is, zien kenners aan de zijkant dat ook, dan kun je dat ook maar beter benoemen.' Een van zijn lijfspreuken is niet voor niets: 'Stel je maar kwetsbaar op, dan ben je niet zo kwetsbaar.'

De inspirerende toelichting en de prettige stem van de inmiddels 74-jarige Van Gent

geiten, houdt hij nog steeds kippen en schapen – vanzelfsprekend allemaal stamboek – deed jarenlang bestuurswerk voor verschillende stamboeken, maar het begon voor de boerzoon toch echt met de koeien. 'We hadden thuis een gemengd bedrijf met blaarkoppen, waar we al mee naar de keuring gingen.' Het bedrijf overnemen zat er niet in – 'ik was heel graag boer geworden' – maar hij woont nog steeds op het plekje waar hij ook geboren werd, met zo'n twee hectare grond. Hij begon zijn werkzame leven bij de Rijksvoorlichtingsdienst, eerst als pluimveevoorlichter, later als specialist rundveefokkerij. Tot hij voorgedragen werd als inspecteur bij het NRS. 'Arie Hamoen is

om. Ik heb geleerd minieme verschillen te doorzien, het is een kwestie van de knop omzetten.' En zo ervoeren ook de foktechnici dat. 'Ze zeiden aan het einde van de dag dat ze veel van me geleerd hadden', glimlacht Van Gent.

Koerswijziging

Zijn er weleens omstreden beslissingen geweest? Van Gent herinnert zich meteen een voorbeeld. Op de eerste Nationale Vleesvee Manifestatie. 'De grotere, ruimere koeien met bespierung kregen de voorkeur, dat had ik zo doorgesproken met de voorzitter.' Het was in de beginperiode van het project Natuurlijk Luxe. 'Wanneer het streven is meer kalveren zonder keizersnede geboren te laten worden, moeten de koeien ook de ruimte in hun lijf en bekken hebben', verwoordt hij de achterliggende gedachte. 'Aan de kant zeiden ze: "Zet hij nu kapstukken voorop?"'

Deze koerswijziging in de keuringsstandaard lokte discussie uit, die Van Gent prima doorstond. 'Ik ken het nog uit de tijd van de holsteinisering, je moet blijven communiceren en ik hou van duidelijkheid. Als het erom spant, ben ik juist op mijn best.' Het deed hem goed dat de verbeterd roodbonte koe de laatste jaren groter en langer is geworden en beter beenwerk heeft. 'We moeten niet terug naar de kleine dikkerd, maar ik weet het, het blijft een spanningsveld: bespierung en grote, ruime dieren.'

Echt rustig zal Van Gent het niet krijgen. Voor de Dutch Hereford Society blijft hij koeien en stieren opnemen in het stamboek, wat hij inmiddels alweer tien jaar doet. 'Daar hebben ze nog geen opvolger.' Hereford is een vleesras van een heel ander kaliber, waarbij vanzelf kalven en zelfredzaamheid voorop staan. 'Het is een extreem ander type vleesveeras dan verbeterd roodbont. Mooi toch, dat ik alle uitersten heb mogen keuren. Ik mag wel zeggen dat ik het echt heb getroffen.' |

'Je onderschat een inspecteur als je denkt dat hij alleen één type koe kan keuren'

zijn onlosmakelijk verbonden met de keuringen, maar de inspecteur heeft het stokje overgegeven. 'Ik heb een heel goede opvolger', zegt hij over de jonge Bert van Abeelen. 'Ik maak plaats voor een volgende generatie, zo hoort het.' 'En zo is hij ook een beetje meer thuis', voegt zijn vrouw Bep eraan toe, terwijl ze een van de prachtige koeienschilderijen van haar man laat zien. 'Hij heeft nog zoveel hobby's.'

Passie voor elke diersoort

Twintig jaar lang heeft Van Gent de koeien en stieren bij het verbeterdoodbontstamboek ingeschreven, jureerde hij op keuringen, gaf veebeoordelingscursussen ('altijd een succes') en was bovenal een enthousiaste vraagbaak als het over de fokkerij ging. En dat ging verder dan de verbeterd roodbonten. 'Als je passie voor de fokkerij hebt, maakt het niet uit over welke diersoort het gaat.'

Zelf fokte Van Gent met melk- en dwerg-

me toen opgevolgd, later werd hij mijn chef.'

Van Gent ging 25 jaar de boer op om koeien te keuren, vooral zwartbonte melkkoeien. 'Vroeger was een inspecteur nog een mijnheer', herinnert Van Gent zich. 'Daar heb ik nooit aan meegedaan.' Toch blijft het een beetje worstelen met 'u' en 'je' wanneer je met zo'n nestor praat.

In 1993 werd gevraagd of de NRS-inspecteurs ook de inschrijving van vleesvee wilden verzorgen. Hij had nog nooit een verbeterd roodbonte van dichtbij gezien, vertelde hij aan Arie Hamoen, die tegen hem zei: 'Je hebt toch ook verstand van Texelse schapen?' En dus ging Van Gent eerst met de foktechnische commissie van het stamboek op pad, voor een soort sollicitatieprocedure. 'Je onderschat een inspecteur als je denkt dat hij alleen één type koe kan keuren', geeft hij aan. 'Ik zette natuurlijk bij de zwartbonten een heel scherpe koe op kop, maar bij de verbeterd roodbonten werkt het net anders-